

školský časopis GSM

cesta

"dobrovoľný"
príspevok: **4,90Sk**

ako bolo
**NA NÁVŠTEVE
V POĽSKU**

rozhovor:
**EŠLOVENSKÝ
EŠPANIEL**

**PRÍRASTOK
U ŠIROTNÁKOVCOV**

POZOR NA HOAXY!

**VEĽKÝ íKVé TEST PRE
VŠETKÝCH**

HLADAJ D...
STOP KUPÓN VO VNÚTRI

Robert Fulghum:
„Život je pre mňa ako nácvik leteckého poplachu.“

Mnohí z nás by občas chceli život predstavujúci prechádzku ružovou záhradou. Realita sa skôr podobá nácviku leteckého poplachu. Napríklad taký jeden neobyčajne obyčajný deň:

Do noci sedieť nad knihami, vstávať „čerství“ ako rybičky po piatich hodinách spánku, nie je ružové. Ani vychystať sa do školy v extrémne krátkom čase, keďže aj budík nám pomohol k ránu na výbornú a nezvonil, nie je ideálny začiatok dňa. Unavení, s kruhmi pod očami a nekonečným zívaním zvládame sedem vyučovacích hodín. Na každej sa tvárime, že všetko ide ako po masle, sršíme dobrou náladou a hlavne vedomosťami. Niektoré učivo ide do hlavy ako keby samo, inému naša šedá mozgová kôra tvrdo odoláva. Taký je život! Ešte že sú tu prestávky! Ich čaro je v tom, že múdre debaty o ničom dodajú viac energie ako chýbajúce hodiny spánku.

Konečne! Je tu dlho očakávané zvonenie! Koniec vyučovania však neprináša koniec hektického dňa. Práve naopak. Za hodinu treba zvládnuť obed, odbehnúť domov, vyvenčiť psa, zobrať veci na tréning a najbližším autobusom späť do mesta. Kamaráti čakajú a po príchode domov aj učebnice.

Takýto deň určite nejeden z nás veľmi dôverne pozná. Veď je to iba taký neobyčajne obyčajný deň.

Ak by bol predsa náš život len prechádzka ružovou záhradou, nechýbal by nám náhodou občasný letecký poplach?? Určite áno!

Život „...kde bolo, tam bolo, kde sa voda sypala a piesok sa lial...“ prenechajme radšej Andersenovi, lebo žijeme v dobe, ktorú možno prirovnať k nácviku leteckých poplachov.

BOLENA FILIPONČOVA!

Okienko veľkého brataTM

...“Učíme sa len od toho, koho milujeme.“

prof.: - *ta keby toto mala byť pravda ta ma poraží.*

prof.: - *no kde bola tá triedna kniha?*

žiak: - *p. uč. Frohmanová ju mala.*

prof.: - *to so ženami furt problémy.*

prof.: - *kde máte učebnicu?*

žiak: - *ja som si tú starú nechal doma.*

prof.: - *no a, ja mám tiež starú doma a čo?*

- *to určite... Ešte za prvej Slovenskej republiky sa zlomková čiara písala takto, ako som ju ja napísal.*

“Dobrá chuť prajem.
Kávičku nezbehnem doniesť?”

prof.: - *by som povedal teraz dačo nepozitívne na vašu adresu...*

žiak: - *šak povedzte.*

prof.: - *radšej ne, už som sa spamätal.*

prof.: - *kde ste boli v štvrtok prvé dve hodiny?*

žiak A: - *som zaspal.*

prof.: - *ta to kus luxus ne na dve hodiny zaspal!*

žiak B: - *viete pán profesor, oni majú doma také rolety, čo keď...*

prof.: - *hej, hej a ja mám doma fontánu s vodotryskom.*

“NEPOUŽÍVAJTE
DISKETY!!!”

PÝTALI SĚ SA:

“Čo vám chýba na našej škole?”

- Fajčiarsky kútik s popolníkmi. (anonym)
- Pekní chlapci a prváci na našej chodbe. (anonymka)
- Pistáciová deli v bufete (Patrícia 2.D)
- Teplo na chodbách (p.p. Barlová)
- Nič. Sú tu fantastickí mladí ľudia, pri ktorých sa cítim dobre. (p.p. Kaňuk)
- Papiernictvo, stroj na sladkosti, klíma, plastové okná, teplo na chodbách, chlapci, školský autobus a návleky. (Anonym P. z 3.D)
- Normálni ľudia a bývalá 4.D...a ešte jedna p. p. Slivková - ja ju mám strašne rada. (Bohdana z 3.A)
- Desiata!!! ..nemá mi kto urobiť... (p. p. Širotňák)
- Menej stresov a viac kultúrnych podujatí. (Lucia)
- Miestami omietka. (Grafik)
- Supermarket, oddelené sprchy - a poriadne zariadené, trafika, kočky... (anonym)
- Viac chlapcov v triedach, lebo toľko dievčat nie je zdravé zo psychologického hľadiska. (p. p. Lazor)
- Riaditeľ... (p. p. Petrovský)
- Hlavne klúd. (p. p. Ballon)
- Školská kapela, rozhlas v triede. (anonym)
- Umývadlo v triede!!! Výt'ah, eskalátory, viac výletov s d-čkou (1.A)
- Žalúzie - vertikálne - žlté - na okná... (anonym)
- Viac mužov, ale takých akože fakt dobrých (anonym)
- Stroj na zmrzlinu. (anonym)
- Káva s kofeínom!! (anonym)
- Postel' s minibarom a televízorom... (anonym)

Miroslav Vojtko
Klára Semanová
Eva Kundrliková

I-KVé TrEST

pre všetkých,
ktorí sa neboja pozrieť pravde do očí.

Na vypracovanie testu máte 60min. Zvolené odpovede zakrúžkujte. Ak zistíte, že zakrúžkovaná odpoveď je zlá a chcete sa opraviť, máte smolu, lebo potom je to celé dočarbané a nedá sa z toho vyjsť. Vyhodnotenie I-KV testu nájdete na strane niekde vzadu.

1. Akú ceruzku odporúčajú štýria z piatich matematikárov pri písaní školskej práce z geometrie?

- a) H.
- b) 2H.
- c) HB.
- d) B.

2. Ktoré z týchto áut by si na školskom parkovisku určite nenašiel?

- a) Fábria.
- b) Toyota.
- c) Felícia.
- d) Renault Clio.

3. Aké je číslo faxu našej školy?

a) F-737.

b) 051/7587 305.

c) 051/7567 300.

d) Naša škola má aj fax?

4. Akú prezývku má hlavný fotograf nášho časopisu?

a) Heňo.

b) Haluz.

c) Hubert.

d) Pokiaľ viem, školský časopis nemá hlavného fotografa.

5. Čím si čistíš zuby predtým, ako ráno ideš do školy?

a) Zubnou kefou alebo pastou. Kedy ako stihnem.

b) Dentálnou niťou starej mamy.

c) Jedna orbitka to istí.

d) Zuby? Som rád keď stihnem auto-bus.

6. Ako by si riešil(a) situáciu, keby ti zavolať spolužiak o 23.35 a povedal, že zajtra píšete písomku z fyziky, o ktorej si ty vôbec nevedel(a)?

a) Mám celú noc pred sebou, idem sa učiť.

b) Pokúsim sa zajtra presvedčiť profesora o tom, že stopkuponý platia aj pri písomkách.

c) Náhle zistím, že zajtra som objednaný(á) ku očnému.

d) Idem spať, však jedna päťka ešte nikoho nezabila.

7. Koľko času ti včera zabrala príprava do školy?

a) Jednu šesťdesiatinu hodiny, inak povedané prehodil som knihy.

b) Keď to zaokrúhlím tak možno aj päť minút.

c) Hodinu.

d) Viac ako hodinu.

8. Prečo si sa rozhodol urobiť si tento test?

a) Chcel som zistiť svoje iKVé.

b) Pretože je to jediná strana v časopise, kde nemusím čítať veľa súvislého textu.

c) Stavil som sa so spolužiakom, že budem mať viac bodov ako on.

d) Prosto som pozrel na učiteľku a v tej chvíli som pochopil, že akákoľvek činnosť bude duchapľnejšia než jej výklad látky.

bonus pre chlapcov:

Koľko kočiek máš v triede?

a) V našej triede také nemáme... ale za spolužiačkou občas chodí staršia sestra, to sa neráta?

b) Jednu až dve, podľa toho ako ráno vstanem.

c) Zhruba desať, ale túto odpoveď som označil len preto, že za chrbtom mi už päť minút stojí jedna spolužiačka.

d) Všetky moje spolužiačky sú kočky a inak som tiež zdravý.

bonus pre dievčatá:

Koľko Tvojich spolužiakov označilo podľa teba vo vedľajšom bonuse pre chlapcov odpoveď po d)?

a) Žiaden.

b) Najviac jeden.

c) Všetci, okrem môjho frajera.

d) Všetci.

Kla do

SPÝTALI SME SA ČERSTVÉHO OTECKA

Rodinu Širotňákovcov navštívil bocian a my sme samozrejme museli zistiť ako to nášmu profesorovi ide s plienkami...a ako to je s jeho desiadou.

Dozvedeli sme sa , že ste čerstvý otecko. Mate dcéru alebo syna?

Dievčatko.

A ako sa volá? Kto vyberal meno?

Volá sa Dália. Meno sme vybrali spoločne. Našli sme ho na internete...mám taký pocit.Chceli sme aby bolo v mene D a L.

A keby to bol chlapec ako by sa volal?
Alex.

Ako ste sa cítili, keď ste ju prvýkrát videli?

Je to skvelý pocit. Odporúčam. Ale až študentom po 18 (smiech). A samozrejme v manželstve (smiech).

Bude po vás a po manželke tanečníčkou?

To bude na nej. Ale k športu ju viesť budeme.

Takže ju budete nútiť hádzat' granátom?

Nútiť nie. Ja ju učiť nebudem (smiech). A vás nútiť?

Áno

Ja to za nútenie nepovažujem.

Ale my áno.(smiech) A pomáhate manželke? Viete už dcérku prebaľiť a okúpať?

No jasne...všetko ovládam, len kojiť neviem.(smiech)

Neboli ste sklamaní, keď ste sa dozvedeli, že je to dievča?

Nie, myslím, že manželka chcela dievča viac ako chlapca,ale hlavne nech bude zdravé.

Plánujete pre Dáliu aj súrodenca?

My by sme chceli 2 deti, pretože jedináčikovi je smutno. Ale to život ukáže.

A na koho sa vaša dcéra podobá?

To ukáže čas,ale pusu má po mne.

Taže bude taká ukecaná.

Ukecaná bude po manželke. Ženy sú vždy ukecanejšie ako muži (smiech).

Keď sme sa vás pýtali, že čo vám chýba na škole povedali ste, že vám nemá kto robiť desiadu.Vaša manželka je tak zamestnaná malou, že nestihne urobiť desiadu?

Ja ju tým nechcem zaťažovať.

A to si neviete chlieb alebo žemľu natrieť?

Viem, ale ráno sa mi nechce.(smiech)
Ja si radšej kúpim.

Takže máme napísať, že vám študenti majú doniesť desiadu?

(smiech) Ale nie takú 4-dňovú.(smiech)

A prídete nám malú ukázať?

Žeby som behal po škole a ukazoval ju, tak to nie. Ale keď manželka príde do školy, skrývať ju nebudem.

Ani keď vám donesieme desiadu?

(smiech) To asi stačiť nebude.

Ďakujeme Vám za rozhovor a do ďalších rokov Vám prajeme veľa (detí - pozn. grafici) dní plných radostí a šťastia.

Španielsky lektor známy na našej škole svojím španielskym temperamentom, lámovou slovenčinou, charizmou, pekným úsmevom a zmyslom pre pochopenie študentov.

Javier Bafalluy Gesti:

prišiel som sem urobiť
poriadok !!!

Ako ste sa dostali na Slovensko?

Bol som v seminári v Taliansku a spoznal som jedného Slováka. Povedal mi, aby som prišiel na Slovensko, je to pekná krajina. Potom som prišiel na dovolenku v auguste. No a tá sa trochu predĺžila...

Ako ste sa spoznali so svojou vzťahovkou?

V jeden deň, keď som tu bol, kamarát zo seminára mi predstavil svoju tetu. Bola to láska na prvý pohľad. V jej očiach som videl, že ona bude moja manželka, bolo to dané od Boha.

Kedy ste prišli učiť na gymnázium sv. Moniky?

Učím tu španielčinu už 3,5 roka, takmer štvrtý, aj keď som pôvodne vyštudoval sociálnu komunikáciu. Zo začiatku som sa musel naučiť slovenský jazyk, až potom som mohol začať učiť. Najhoršie bolo pre mňa urobiť lekcii, lebo som nemohol dobre komunikovať so študentmi. Nemohol som vysvetliť gramatiku, no pomaly som sa to naučil lepšie.

Učíte aj na Štátnej jazykovej škole.

Áno, učím. Učil tam nejaký lektor, ktorý tu nemal trvalý pobyt a musel odísť. A tak som tam ja.

Čo Vám tu chýba zo Španielska najviac?

Chýba mi ☀ rodina. Mám malú rodinu v Barcelone, jedného brata a sestru, ktorá žije s mamkou. Najviac mi samozrejme chýba mamka a jej kuchyňa.

Ako sa líši jedálny lístok španielov od nášho?

Najväčší „čok“ bol pre mňa, že vy tu máte na obed sladké jedlá. Ja som zvyknutý, jesť sladké iba ako dezert. Polievky sa u nás jedia veľmi málo, 2-

3x týždenne. Španieli pijú veľa vína a kávy, pivo sa pije v menšom množstve - iba mladí na diskotékach, čaj pijeme iba keď sme chorí. La paella - to je španielske národné jedlo, pochútka z čerstvých morských živočíchov. Jedlá z morských živočíchov lovených v Stredozemnom mori, nie sú pre nás nič zvláštne. Raz, keď som jedol slimáky, manželka takmer odpadla od hrôzy.

Aké bolo Vaše prvé rande?

Zo začiatku ma manželka nechcela, lebo som Španiel, ale ja som o ňu bojoval. No nakoniec sa do mňa zamilovala. Naše prvé rande bolo vo Vysokých Tatrách na Gerlachovskom štíte. Bolo to krásne a príroda bola nádherná.

Aké jazyky ovládáte?

Pre mňa na prvom mieste je španielsky jazyk, potom katalánsky, ktorý je úradným jazykom v Španielsku. Ďalej je to taliansky, anglicky a posledný je „eslovensky“.

Ako sa volajú Vaši synovia?

Prvý sa volá Javier, ako ja, ale manželka mu chcela dať meno Sebastián, no mama Barcelona povedala, že sa bude volať po mne. Druhý syn sa volá Marc - polovica manželkinho mena MARCela.

Chodíte často na dovolenky do rodného Španielska?

Chodím každé leto s rodinou. Niekedy na mesiac alebo na mesiac a pol.

Akým jazykom sa u Vás doma rozpráva?

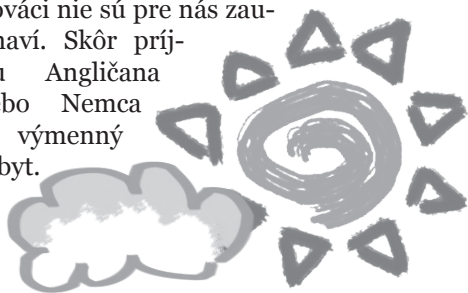
Ja hovorím po španielsky, manželka po slovensky, no vie aj po španielsky. Naši synovia sa učia oba jazyky.

Aké pocity ste mali pri narodení vášho prvorodeného syna?

Bol to najšťastnejší deň môjho života. Svet bol pre mňa farebný. Nebol som pri pôrode, pretože lekári povedali, že sa narodí okolo 12.-13. hod, ale na svet prišiel skôr. Takže som to nestihol, ale vynahradil som si to pri druhom.

Mali sme ísť jazykový pobyt do Španielska, ale nešli sme lebo Španieli nás nechceli prijať. Prečo?

Možno mentalita Španielov je trochu iná. Sme pohodlní a možno nechceme stratiť naše súkromie, keď prídu cudzinci. No nie všetci sú takí. Problémom je tiež to, že Slováci nie sú pre nás zaujímaví. Skôr príjmu Angličana alebo Nemca na výmenný pobyt.

Nedávno bolo celoslovenské kolo olympiády v španielskom jazyku. Ako to dopadlo?

Nebolo to fair-play, pretože niektorí starší študenti boli v nižších kategóriách ako mladší. No napriek tomu som veľmi spokojný, moji študenti obsadili výborné miesta, napr. v najvyššej kategórii bilingválnych gymnázií sme získali druhé miesto.

O chvíľu je tu maturita. Čo vyžadujete od študentov?

Najdôležitejšie je pre mňa, aby študent mal nápady, presné a jasné myšlienky a aby si bol sám sebou istý.

BARBORA KACEJOVÁ
STANISLAVA DELCEVOVÁ

BARBORA MACEDOVÁ STANISLAVA DELCEVOVÁ

OSVIENČIM - KRAKOW - VIELICZKA

„HURÁ“, výlet do Poľska. Takto sa tešili viacerí študenti našej školy. No kto by si nechal ujsť kopec zážitkov spojených so zamyslením sa nad ľudskými osudmi. Všetko sa začalo v pondelok ráno, 18.9. 2006, keď sa pred školou stretla hŕba veselých tvárí, každá vyžarovala spokojnosť, radosť, očakávanie a úľavu, ktorá znamenala uliatie sa zo školy s čistým svedomím. S malými komplikáciami sa vyrážalo spred školy o pol deviatej ráno. Začiatok znamenal nesmierne ticho v autobuse, tzv. útlm.

Neskôr, hneď po prvej „hygienickej“ prestávke, sa debata v autobuse rozpútala so známymi, ale neskôr sa aj z tých neznámych stali známi, kamoši. Vymieňali sa desiaty, ponúkali cukríky a keksíky, rozprávali sa vtipy, spievalo sa jedna radosť. Ako ináč by sme sa dostali do Poľska, keby sme neprešli cez prirodzenú hranicu, Dunajec. A cez hraničný priechod Lysá nad Dunajcom. Po nekonečne dlhej ceste sme sa dostali do našej prvej cie-

ľovej roviny, Osvienčimu. Pred vstupom každý jeden z nás očakával nepríjemný pohľad, zármutok nad osudmi nevinných ľudí.

Už prvý pohľad bol smutný, možno sme si ho vyvolali sami, a to len preto, že pod tou hroznou históriou sa skrývajú ozaj desivé udalosti. Veľká vďaka však patrí ľuďom, ktorí sa o to starajú, pretože po toľkých úpravách a renováciách to vyzerá „pekne“ a novo. Určite tam vtedy neboli načisto vymaľované biele steny, pekne upravený terén, zelený areál. Ale aj napriek všetkým zmenám sa nemôže poprieť to, čo sa tam skutočne stalo.

Dôkazom bol vystavený „majetok“ oklamáných ľudí. Za sklenenými vytrínami vystavovali protézy, okuliare, topánky, zubné kefky, kufre, na ktorých boli presné adresy a mená Židov násilne odvedených zo svojich domovov. V ďalšej z vytrín bolo niekoľko ton vlasov, z ktorých, ako sme sa dozvedeli od sprievodkyne, plietli látku na vložky do topánok. Po stenách viseli fotky obetí s menami, povolaním, dátumom príchodu a smrti. Priemerne tam človek vydržal tri až štyri mesiace, s tým, že z jeho bývalej hmotnosti ostala ledva len polovica, čo bol aj tak ten lepší prípad. Dôkazom bola aj gigantická fotografia ženy, ktorá mala po príchode do koncentračného tábora necelých päťdesiat kíľ a po troch mesiacoch jej ostalo len dvadsaťštyri kíľ. Takýchto,

už pre nich „nepotrebných“ ľudí hodili do plynovej komory a ich pozostatky pálili v neďalekej peci.

Na podobnom spôsobe fungoval aj ďalší koncentračný tábor-Birkenau, vzdialený od Osvienčimu tri kilometre. Tábor sa rozprestieral na rozlohe približne šesť árov. Tu sa zachovalo podstatne menej ako v susednom tábore. Ostali len stodoly s tehlovými komínmi, v horšom prípade len tehlové komíny. Zdržali sme sa tam okolo hodiny a pol. Pre tento deň sa naše putovanie skončilo. Rozdelili sme sa do dvoch skupín. Prvá šla prespať k mníškam karmelitánkam do kláštora, druhá k mníchom. Dost' nezvyčajné ubytovanie pre bežných turistov, avšak komfortné a čisté.

Na ďalší deň nás naše plány zaviedli do Sanktoária Božieho milosrdenstva v Krakowe, kde bola odsľúžená svätá omša s našim duchovným otcom. Malú diskusiu sme viedli s jednou z rehoľných sestier, ktorá bola slovenského pôvodu. Rozprávala nám o svojom živote, o živote v kláštore, o svojich zvykoch a povinnostiach v tomto spoločenstve.

Okolo obeda sme mali hodinovú prestávku v centre mesta, ktorá slúžila samozrejme na nákupy a doplnenie zásob v potravinovej oblasti. Avšak hodina bola málo, čo sa ukázalo na dlhom čakaní za tromi študentkami. Nervozita vládla už nie len medzi pánom riaditeľom a pedagogickým dozorom, ale aj medzi samotnými študentmi. Ich meškanie malo podobu trištvrté hodiny, čo nebolo nič príjemné pre nás a hlavne pre nich.

Vielička bola posledná zastávka našej exkurzie, soľná baňa, ktorá znamenala prehliadku v hĺbke minimálne deväťdesiat metrov pri teplote štrnásť stupňov. Okrem

krištáľovo čistých sôch, pravej slanej soli po stenách nás zaujala možnosť uskutočniť svadby, stužkové slávnosti, silvestrovské párty a mnoho iných osláv, s nefalšovaným tanečným parketom, barom a osvetlením. Posledná hodina prehliadky sa niesla v znamení priameho styku s dôkazom, ktorý sme si predtým všetci len predstavovali. Boli to pracovné náradia a odevy robotníkov, makety, rebriky, vozy. Táto prehliadka vyvrcholila cestou výťahom o rozmeroch meter krát meter, s hustotou osem študentov na meter

štvorcový. Z hĺbky stodesať metrov sme vyleteli až na zemský povrch približne za dvadsať sekúnd. Posledné nákupy odpočítavali posledné minúty do odchodu z Vielichy.

Cesta späť zbehla veľmi rýchlo, dojedali sa posledné zásoby potravín, vymieňali sa posledné kusy rezňov (pán riaditeľ, tie rezne boli ozaj skvelé), robil sa poriadok, respektíve neporiadok. Po šiestich hodinách cesty sme boli samozrejme vyčerpaní, ale plní zážitkov, informácií, skúseností a nových kamarátstiev. A čo dodať na záver? Určite si každý z nás odniesol niečo obohacujúce pre svoj život. Obrovská vďaka patrí ľuďom, ktorí to všetko zorganizovali a dúfame, že po ďalšie roky sa takýchto výletov dočkajú aj žiaci, ktorým sa to tento rok nepodарило. **ĎAKUJEME!**

RECENZIA-FILM 911.93

11. september 2001 je dátum, ktorý sa už navždy zapísal do celosvetových dejín a obrátil ich naruby. Po necelých piatich rokoch sa tento deň začína vyobrazovať aj na striebornom plátne. Ako prvý vyšiel film s názvom Let číslo 93 (United 93), ktorý vyobrazuje príbeh jediného zo štyroch lietadiel, ktorému sa nepodarilo zasiahnuť svoj cieľ a zrútilo sa do poľa.

Dej filmu sa odohráva v časovom intervale iba niekoľkých hodín, začína sa psychickou prípravou atentátnikov v hoteli v New Yorku, pokračuje odletom a únosom lietadla. Útokom na dvojčky a Pentagon sa film venuje len veľmi okrajovo, skôr sa totiž zameriava na pracovné nasadenie dispečerov a navigátorov, starajúcich sa o bezpečnú prevádzku vzdušného priestoru. Potom sa film venuje už len letu UNITED 93 a jeho tragédii. Cestujúci sa totiž pokúsili postaviť voči teroristom, avšak keď ich priamo ohrozili, ozvali sa z úst pilotujúceho únoscu slová „Allah agbar“ („Aláh je veľký“) a nasmeroval stroj k zemi.

Ako o filme povedal režisér Paul Greengrass: „Nie je to film s jasne štruktúrovanými postavami. Je to príbeh o 44 ľuďoch, ktorých začíname sledovať od príchodu na letisko a potom v reálnom čase absolvujeme ich 90-minútovú cestu v ústrety obrovskému hrdinstvu, tvárou v tvár takmer istej smrti“.

Vo filme je použité pomerne veľké množstvo špeciálnych efektov, čo sa odrazilo aj na rozpočte pre tento film. Ten sa pohyboval vo výške 15 000 000 USD, čo teda síce nie je rekord, ale určite sa to nedá charakterizovať ako nízkonákladový film. Kamera bola robená prirodzene, čo spôsobilo, že je tam zjavne viditeľný „rukotras“, ktorý možno niekomu prekážal, avšak nikto nemôže poprieť, že to filmu pridalo veľa na autenticite. Preto to charakterizujem ako veľmi dobrý ťah režiséra. Film mal celosvetovú premiéru už v apríli, ale v slovenských kinách sme ho mohli privítať až 24. augusta tohto roku. Celkovo film hodnotím na 80%.

Pokiaľ chce niekto vidieť oscarové filmové hviezdy vyzlečené do pol pása, tento film jednoznačne nie je určený pre neho, avšak pokiaľ nemáte krátku pamäť a teroristické útoky vo vás zanechali hlboké spomienky, určite si tento film vychutnáte naplno.

Pedro (11)

Tanec nie je hriech, tanec je vašeň...

Let's Dance je príbehom dvoch mladých ľudí, odohrávajúcim sa v dvoch úplne odlišných svetoch. Na jednej strane svet bez pravidiel a zodpovednosti, plný násilia a nespútanej zábavy, v ktorom žije, Tyler a na druhej strane život Nory, vo svete driny a odopierania, v snahe dosiahnuť svoj cieľ. Tylerova filozofia života, ktorého mottom je: "kto nič nerobí, nič nepokazí" je úplným opakom tej Norynej. Zatiaľ čo Tyler strieda párty za párty, Nora tvrdo trénuje, aby zažiarila na záverečnej skúške.

A predsa je jedna vec, ktorá tieto dva svety spája. Je ňou tanec. Tanec populárneho brejkera a talentovanej klasickej tanečnice. A prečo nie? Nora náhle potrebuje náhradu za svojho partnera, ktorý kvôli zraneniu nemôže ďalej tancovať, no nedarí sa jej ho zohnať. A tu, kde sa vzal tu sa vzal, Tyler ako pomocník školníka, ktorý si odpykáva trest za zdemolovanie javiska, sa dobrovoľne ponúka ako náhrada. Nora je v rozpakoch, no nakoniec súhlasí. A tu sa začína Tylerov život prevraciat na ruby. Nič netušiac sa postupne učí zodpovednosti a prvýkrát v živote sa snaží niečo dotiahnuť do konca. A síce, aby ich spoločné záverečné vystúpenie bolo čo najlepšie, a aby Nora vybrali a mohla tak svoj talent rozvíjať na profesionálnej úrovni.

No ale o tom, či sa im to podarí, alebo nie a či ich vzťah zostane iba na parke-
te, sa už dozvieme v kine :)

STEPUP

USA 2006, 98min.

Brigitka:

Je to jeden s tých amerických filmov, ktoré sa končia happyendom, dosť stereotypný, ale veľmi sa mi tam páčili tanečné vystúpenia.

Jane:

Film sa mi veľmi páčil, hneď po filme som mala strašnú chuť si ísť niekam zatancovať :)

Big Fat M:

Chceš počuť holú pravdu bez rešpektu? Ta nech toti, čo tam v "Ju Es Ej" majú drsné reči, prídu tu na Sekčov (lebo to je Sekčov, kámo), ta nech dojdú tu, a Big Fat M + polka mojich bratov im úsmev napravi, lebo sú jak cigarety, nepredajní, kusovní!!! Chapeš? Stíhaš? Slova vnímaš?

DAJME STOP HO@XOM

Hovorí vám niečo tento obrázok? Mne teda áno.

Mailom mi prišiel už niekoľkokrát a vždy od iného odosielateľa. Určite mi dáte za pravdu ak poviem, že na toto bábätko je naozaj nepekný pohľad. Priznám sa vám, nech už je to ktokoľvek, je mi toho dieťaťka fakt ľúto. A som si istý, že nie som jediný.

Avšak pozor, keď si otvoríte e-mail, kde je táto fotografia aj s textom, že istá firma dá za každý poslaný mail s touto správou, rodičom dieťaťka určitú sumu peňazí, v žiadnom prípade mail neposielajte ďalej a radšej ho hneď vymažte. Ide totiž o HOAX! Mnohých asi teraz napadla otázka, čo to hoax je. Odpoviem vám, ale až v ďalších riadkoch. Teraz vám ukážem iný príklad hoaxu. Toto je časť e-mailu, ktorý som dostal 1. júna:

"Milí priatelia, nepovažujte toto za hlúpy žart. Bill Gates

teraz rozdáva svoj zárobok. Ak teraz na to nebudete reagovať, neskôr to môžete oľutovať. Ide o experiment spoločnosti Microsoft a AOL. Za každú osobu, ktorá tento mail pošle, Microsoft platí 245 EUR."

Niektó sa však chcel poistiť a nechal mi tam pre istotu aj nasledujúci odkaz:

"V normálnom prípade neposielam odkazy tohto rázu, ale tento list mi prišiel od jednej mojej veľmi dobrej priateľky, ktorá je advokátka, a vyzerá to byť zaujímavou možnosťou. Ak mi ona povie, že to funguje, tak to funguje. Napísala mi nasledovné: 'Ako som písala, poznám právo, a je to pravda, že Microsoft a AOL rokujú o fúzie, aby sa stali najväčšími poskytovateľmi ponúk na svete a preto robia tento test, aby si boli istí, že ostávajú pri najpoužívanejšom software. Každopádne, človek s tým nič nestratí.'"

Poslednú vetu som vám podčiarkol ja. Je asi najdôležitejšia z celého textu, pretože človek, tým totiž rozhodne stratí. Minimálne už nebudete môcť svoju e-mailovú adresu viac nazvať

súkromnou. V takýchto mailoch vás odosielateľ zvyčajne žiada o rozoslanie správy čo najväčšiemu počtu ľudí. Takto sa váš mail stane doslova zoznamom adries, ktorý je rajom pre spammerov. Oni následne môžu na získané adresy posilať nevyžiadané e-maily. Takže sa potom nečudujte, ako mohli spameri získať práve vašu adresu, ktorú ste dali len niekoľkým známym.

ČO JE TO HOAX

Vráťme sa teda na začiatok, kde som sľúbil odpoveď na otázku čo hoax je. Jednou vetou sa to asi ani sformulovať nedá. Ale pokúsím sa vám to vysvetliť, čo možno najjednoduchšie a najvýstižnejšie. Hoax je druh internetovej, poplašnej, spamovej, čiže nevyžiadanej správy. Jeho obsah sa nedá nijako presne ohraničiť, pretože spočíva vyložene na autorovej fantázii. Najčastejšie sa však jedná o upozornenie na neexistujúci vírus, alebo o prísľub jednoduchého zárobku, ako napríklad vo vyššie uvedenom e-maily. Hoaxom môže byť aj takzvaný „reťazový e-mail šťastia.“ Podobné správy sú už takmer notoricky známe v sieťach ICQ, MSN a pod. kde varujú pred spoplatnením týchto služieb, alebo „odmeneňujú“ užívateľa, za niekoľkonásobné preposlanie správy, modrou kvetinkou. No dovoľm si povedať, že vrcholom hoaxov sú správy, ktoré útočia na ľudské city, ako napríklad tá o dievčatku, ktoré prežilo požiar.

AKO SPOZNÁTE HOAX

1. Vo väčšine prípadov sa vás pisateľ poplašnej správy snaží presvedčiť, že varovanie prišlo od dôveryhodných zdrojov (Napríklad: „IBM a FBI varujú...“ alebo „Microsoft upozorňuje...“ atď...).

2. Výzva ku ďalšiemu rozoslaniu! Tento bod hoax obsahuje vždy! Mnoho neskúsených užívateľov sa takto nechá ľahko oklamať a bez rozmýšľania výzvu poslúchnu, čo je aj dôvodom toho, prečo sa tieto nezmysly lavínovito šíria.

AKO NA HOAX REAGOVAŤ

1. Ak nemáte istotu, či je obdržaná správa naozaj hoax, pozrite si najprv niektorý zo zoznamov hoaxov. Taktiež je možné zadať vo vyhľadávačoch kľúčové slová, ktoré príslušná správa obsahuje. Je pravdepodobné, že rovnaký alebo podobný text nájdete, a v takom prípade môžete e-mail pokojne vymazať.

2. Slušne odosielateľa varujte, že správa, ktorú vám poslal je hoax - čiže poplašná správa bez pravdivých informácií.

NIEKOĽKO RÁD NA ZÁVER

Pamätajte si:

- žiadna firma si nemôže svojvoľne kontrolovať komu posielate e-maily a už vonkoncom nie, čo je ich obsahom. Teda ani nikto nikomu žiadne peniaze nedá za to, že vy, tú ktorú správu rozošlete.
- pravdepodobnosť, že niekomu uškodíte stopnutím podozrivého e-mailu je skoro nulová.
- teraz keď už viete čo hoaxy sú, ich ďalším rozosielením sa budete prevíňovať proti pravidlám *netikety* (pravidlám správania sa na internete).

Viac info o hoaxoch, ich zoznam a všetko ďalšie čo sa do tohto článku nevošlo nájdete aj na adrese: www.hoax.cz.

Vlado -> Lenke Leškovej
Ja len tak :) ...
posielam pozdrav.

My -> Tinathovi
Ne, bo ty si to!!

ODKAZOVKA

Odkazy uverejňujeme v pôvodnom
origináli, redakcia preto za grama-
tické chyby v nich a škody na zdraví
neručí!!!

My -> p. prof. Lazor
Vy máte taky fajny suchý
humor, že koniec.

Zuzka -> 2.C
Cečkáry, ste všetci supééééé!!! Mám vás
rada!!!!!! Pozdravujem všetky babenky z 2.C!!!
Ale aj našich milých chlapčeka :) !!!

Mat'ovi Halasovi
Čawte. Chcem odkázať obdivovateľke Maťa
Halasa, že má sokyňu!!! A pozdravujem ho! Ešte
pozdravujem moju Elis :).

Anonymní študenti z D. -> p. prof. Tall
Pán Tall, máte krásne modré oči, tak
sem - tam sa na nás pozrite.

Julka L. -> Tonka R.
Ďakujem za všetko, čo pre mňa
robiš. A najmä za tvoj úsmev!

Vlasy J. Lazurovej -> J. Lazurová
Už nás konečne ostrihaj!!! Ale ináč sme pekné.

Nikolasovi

Len chcem odkázať Nikolasovi z 2.C, že je
dakto, kto sa len tak nevidí a že neviem čo
ja by som tu bez teba.

Bohuznáma -> Tonka
Pozdravujem Tonku
(Vilmu, Marinu) z III.D.
Si môj vzor.

Sestrička -> Bráškoví
Ďakujem Ti za všetko, za Tvoje kamarátstvo, aj že pri
mne stojíš for ever. MŤ veľmi R.

Dakto -> Kubo Kandráč

Zdravíme náčelníka Dlhý Vlas alias Trápný Náhrdelník.
Si fakt coolový maharadža!

Vladko46 -> Miška H. (2.C)

Tak teda plním sľub. Tento riadok, je iba 4U. :)

Pet'ovi Tinathovi

FUNclub -> p. prof. Lazor
Sme normálne radi, že ste po maródke opäť
v škole. Ste super.
(keď už funclub, je to vážne - pozn. grafik)

Chceme odkázať Pet'ovi Tinathovi, že je
fajne prepnutý, no i tak si fajn trapasák.

Juliána -> Helke

Ďakujem za všetko, čo ste mi dali na
DO, boli ste najsúper „team“, lepšie ste
sa ani stretnúť nemohli. Verím, že sa ešte
všetci niekedy uvidíme, povedzme, opäť
na nejakej DO alebo niekde inde? Pozdravte
všetkých - veď viete koho, ...

Verné tajné cititeľky -> p. prof. Ballon
Ste veľmi, veľmi, strašne veľmi zlatý :).
Ľúbime Vás.

Rod Tkáčikovcov 2.C -> 2.C

Zdravíme všetky rody Tinathovcov,
Makarovcov, Imrichovcov, Vargovcov,
Duchoňovcov, Kapitančíkovcov, Duchov-
cov, Andraščíkovcov a Sedniakovcov. P.S:
Prežijú len tí najsilnejší !!!

Peter 2.C -> redakcia Cesty
Veľavážená redakcia časopisu Cesta! Chcel by som podať sťažnosť, rovno 2 sťažnosti!

Bola to veľká náhoda, že v súťaži o 20sk kupón do predajne BUFET, vyžrebovali žiakov iba z bývalej 3.D. A aby sa nepovedalo, tak vytiahli iba dvoch žiakov, z inej triedy. A žiadam o to, aby sa výsledky zrušili a žrebovalo sa ešte raz!!! Ďakujem za pochopenie... dúfam že ste pochopili, a keď nie, budem sa sťažovať na lampá-

Muňa a Iva -> All
Jablká sú fakt dobré!

Tvoj tajný obdivovateľ -> Anka
Prosím Ťa, mohla by si cez prestávky menej boričať?? Aj tak mi už v uchu v noci piští.

vs.

Vlado Tomek -> Peter 2.C
V mene našej redakcie Ti ďakujem za názor, avšak tvoju prosbu nemôžem splniť. Po prvé nechápem, prečo sa niekto, kto sa do hlasovania nezapojil, sťažuje, že nevyhrál. Čo sa týka výhercov, tých sme mohli žrebovať len z tých lístkov, ktoré nám prišli. Ani ja, ani nikto iný nemôže ovplyvniť to, koľko odpovedí z tej-ktorej triedy príde. Moja rada znie: hlasuj aj ty a možno sa na Teba šťastie usmeje.

Z.I. - zainteresovaný -> All

Vlado kradne odkazy. Pozor na neho! Keď jeho, prípadne komplicov uvidíte obšmietat' sa zamaskovaného okolo odkazovky, prosím nevhadzujte odkazy, skúste ho zneškodniť. Odkazy nám za to stoja.

Re: Vlado:
To nie ja, to Tomek!

Chceš aj ty niekomu niečo odkázať? Zaručujeme A&A (anonymitu a autenticitu). Tak neváhaj a pošli svoj odkaz na adresu casopiscesta@azet.sk (predmet: ODKAZOVKA), prípadne ho hod' ČITATELNE napísaný do škatule „Odkazovka“. Uzávierka bude (najskôr) 10.11. 2006.

Vyhodnotenie iKVé testu, čo bol niekde v predu

1.) a:0, b:0, c:0, d:0
(za takú blbosť si dú-
fam nečakal body)
2.) a:0, b:3, c:1, d:1
3.) a:0, b:2, c:3, d:1
4.) a:0, b:1, c:0, d:1
5.) a:3, b:1, c:2, d:1
6.) a:10, b:5, c:0, d:10
7.) a:0, b:2, c:3, d:1
8.) a:2, b:2, c:2, d:5
1B.) a:1, b:10, c:0, d:2
2B.) a:10, b:2, c:1, d:0

10 až 0 bodov. I KV = -100. Ak je tvoje skóre spôsobené tým, že trénuješ na nový rekord v Guinesovej knihe, tak je to v poriadku. Ak si však tento počet dosiahol kvôli čomukoľvek inému, okamžite s tým niečo rob a hlavne sa s tým nikomu nepriznávaj.

39 až 48 bodov. I KV = 0. Žiaľ s tebou je to beznádejné, nepochopil si ani len to, že jedna časť bonusovej otázky je len pre chlapcov a druhá len pre dievčatá.

16 až 20 bodov. I KV = 55. Hovorí sa, že najlepšia je zlatá stredná cesta. V tomto teste to však neplatí. Ty totiž nie si ani biffloš

ani flákač. Ak chceš odo mňa radu, rýchlo sa rozhodni ku ktorej skupine sa pripojíš.

1 až 15 bodov. I KV = 75. Síce to nie je nič moc, ale ak sa Ti tvoj spolužiak práve smeje, že on má 48 bodov, tak mi ver, že si v porovnaní s ním dopadol vynikajúco.

21 až 37 bodov. I KV = 99. Si na dobrej ceste, možno to v živote nebudeš mať vždy ľahké, ale iste sa vždy vynájdeš.

38 bodov. I KV = 1 500. Blahoželám. Si jedným slovom génus. Tvoje I KV je dokonca vyššie ako majú naši obaja šéfredaktori dokopy. Len tak ďalej.

